

РЕШЕНИЕ

№ 42300

гр. София, 17.12.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 21 състав, в
публично заседание на 13.11.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Елена Попова

при участието на секретаря Елица Делчева и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **6976** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 203 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс вр. чл. 1 от Закона за отговорността на държавата и общините за вреди.

Образувано е в изпълнение на определение № 20984/31.12.2024 г., постановено по гр. дело № 13604/2023 г. по описа на СГС, I-З отделение, потвърдено с определение № 1210/05.05.2025 г. по гр. дело 439/2025 г. по описа на Апелативен съд – С., I –ви граждански състав, с което делото е изпратено подсъдност на Административен съд София – град.

С подадената искова молба от Т. Н. Т., ЕГН [ЕГН], с адрес в [населено място], чрез адвокат Я. А.-САК, срещу Столична дирекция на вътрешните работи /СДВР/, са предявени кумулативно съединени иски за обезщетение на претърпени от ищеца в периода от 16.11.2023 г. до 26.06.2024 г.:

I. Неимуществени вреди в общ размер на 60 000.00 лева, ведно със законната лихва, считано от датата на уврежданията - 16.11.2023 г. до окончателното изплащане на сумите, а именно:

– 20 000 лева за причинени болки и страдания от нанесена травма на главата, която с оглед белега на челото му е причинила трайно загрозяване на лицето;

- 40 000 лева за причинените болки и страдания от нанесена травма на десния крак, съпроводена с изключителни болки и страдания, довела до трайна невъзможност на ищеца да се придвижва;

II. Имуществени вреди в размер на 795.24 лева, изменен с протоколно определение от 13.11.2025 г. за сумата от 1073.28 лева, ведно със законните лихви, считано от датата на подаване на иска - 04.12.2023г. до окончателно заплащане на сумата, както и разноските по делото.

В исковата молба е посочено, че на 16.11.2023 г. служители на СДВР, осъществявали охрана на

мероприятието пред Национален стадион „В. Л.“ [населено място] по повод среща на националния отбор по футбол на България за европейска квалификация срещу У., проведена при закрити врати. Около 17:00 часа на тротоар до кръстовището на [улица]и [улица], ищецът и негов приятел и колега се присъединили към организирано шествие на фенове на ЦСКА срещу ръководството на Българският футболен съюз, малко след което служителите на ответника безпричинно нанесли побой на ищеца, изразяващ се в удари с палки по главата и тялото, събаряне на земята и нанасяне на ритници в областта на тялото. Посочено е, че от силния удар в областта на главата, от ищеца започнало да тече кръв, както и, че нямал спомен колко време е лежал в това състояние. Твърди се, че след като дошъл в съзнание, ищецът видял, че репортер от Нова телевизия го снима и помолил да повикат линейка. Вследствие на нанесения побой, разкъсно – контузната рана на челото на ищеца била обработена с 11 шева в УМБАЛСМ „Пирогов“, а кракът му бил опериран след поставена диагноза „Счупване на пантелата, закрито“. Твърди се, че вследствие на получените травми, ищецът претърпял неимуществени вреди, изразяващи се в интензивни болки и страдания в областта на главата и крака, вследствие на което не можел да се грижи сам за себе си, да излиза и да работи дълъг период от време, което повлияло на психическото му състояние и се отразило на отношенията му с близките. Посочено е, че в хода на дългия възстановителния период, на ищеца се наложило да проведе различни курсове на лечение, които били свързани с допълнителни разходи - имуществени вреди, за които прилага писмени доказателства.

В съдебно заседание ищецът, чрез процесуалния си представител - адв. А., поддържа исковата молба. По отношение на възраженията за недоказано авторство на извършените деяния от страна на служители на ответника, обръща внимание на съдържанието на представената по делото план-разстановка, от която е видно, че за района, в който е нанесен побоят са отговаряли служители на СДВР, което обстоятелство се подкрепя и от свидетелските показания. Счита, че са налице елементите от фактическия състав, по който е предявен иска. Сочи като безспорно доказано обстоятелството, че ищецът е отишъл на футболен мач, за да се забавлява, а няколко часа по-късно е бил в болница. Обръща внимание, че възстановяването на ищеца е било трудно, въпреки младата му възраст, поради нанесена средната телесна повреда. Твърди, че в случая не е имало полицейско неподчинение от страна на ищеца, а случилото му се е единствено вследствие на обстоятелството, че същият се е озовал на мястото, на което полицаи започнали да нанасят побой на протестиращите. Счита исковете за доказани по основание и размер. Претендира законната лихва така, както е предявена в исковата молба, както и разноските, сторени пред СГС, за които представя списък.

Ответникът - Столична дирекция на вътрешните работи, чрез процесуален си представител юрк. А., в писмен отговор от 23.09.2025 г., изразява становище за недопустимост на исковете, тъй като в охранителната дейност на процесната дата участвали освен служители на СДВР, но и на МВР и ГДЖСОБТ, поради което не било безспорно доказано дали твърдените незаконосъобразни действия са извършени именно от служители на ответника. Алтернативно, моли исковите претенции да бъдат отхвърлени изцяло като неоснователни и недоказани. В случай, че съдът уважи исковата молба, моли да бъде намален размерът на претендираните неимуществени вреди, като бъде определен по справедливост. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на Софийска градска прокуратура счита исковата претенция за имуществени вреди за основателна и доказана по размер, а претенцията за неимуществени вреди за основателна, но прекомерна по размер.

Административен съд София град, I отделение, 21-ви състав, като взе предвид изложените от

страните доводи и извърши съвкупна преценка на приетите доказателства и доказателствени средства, приема за установено следното от фактическа страна:

По искане на страните, с протоколно определение от 13.11.2025 г. съдът е приобщи доказателствения материал събран в хода на съдебното следствие, проведено по гр. дело № 13604/2023 г. по описа на СГС, I-3 отделение, от който се установява следното:

Между страните не е спорно, а и от приобщените писмени и устни доказателства се установява, че на 16.11.2023 г. от 17:00 – 22:00 часа на [улица], в отсечката от [улица] до [улица] в Столична община е проведен масов протест с искане за оставка и нов конгрес на Българския футболен съюз“, на който присъствал ищеца Т. Н. Т..

От амбулаторна книга № 253823, водена в неврохирургичния кабинет към УМБАЛСМ „Н.И. Пирогов“ за периода от 15.11.2023 г. – 20.11.2023 г. се установява, че на 16.11.2023 г. около 19:25 часа е проведен преглед на ищеца Т. Н. Т. /л.125 – гръб от приложението/.

В Епикриза, изготвена от началник клиника „I-ва клиника по ортопедия и травматология“ към УМБАЛСМ „Н.И. Пирогов“ /л.12 от приложението/ е посочено, че Т. Н. Т. е бил хоспитализиран от 16.11.2023 г. до 21.11.2023 г., след побой, при който му нанесли удари по главата и долните крайници с палка. Посочената основна диагноза в епикризата е „Счупване на пателата, закрито“. Видно от данните за проведеното лечение, на 19.11.2023 г. ищецът е претърпял операция на десен долен крайник в областта на коляното, по време на която са му поставени 2 броя импланти. С епикризата, ищецът е насочен за активно наблюдение и са му дадени указания за продължаване на лечението – медикаментозно и амбулаторно и е определена временна нетрудоспособност.

От представените шест броя амбулаторни листове /л.54-л.58 от приложението/ се установява, че ищецът е посещавал контролни прегледи за травмата на долния крайник на датите 06.01.2024 г., 16.01.2024 г., 19.03.2024 г. 28.03.2024 г. и на 16.05.2024 г., когато е изпратен на ТЕЛК за продължаване на временната нетрудоспособност. Видно от амб. лист, издаден на 06.01.2024 г. имобилизацията е свалена на тази дата. От амб. лист от 16.01.2024 г. е видно, че на ищеца е проведено лечение със средночестотни токове – 7 бр., криотерапия – 6 бр., лечебна физкултура – 7 бр. От амб. лист от 19.03.2024 г. е видно, че лечението е продължило с физиотерапия.

От представените болнични листове /л.60-л.66 от приложението/ се установява, че по време на лечението на счупената пателата, ищецът е ползвал отпуск по болест след оперативната интервенция, проведена в УМБАЛСМ „Н.И. Пирогов“ в периода от 22.12.2023 г. до 26.06.2024 г., включително.

От Епикриза, изготвена от завеждащ отделението по ортопедия и травматология в Многопрофилна болница за активно лечение „Доверие“ е видно, че ищецът е постъпил за планово отстраняване на остеосинтезните средства /отстраняване от костта на имплантираните уреди от патела/. В епикризата е посочено, че след проведената манипулация, ищецът следва да провежда следоперативна рехабилитация и физиотерапия, както и да приема антикоагулантна терапия по рецепта.

Ищецът е освидетелстван с временна неработоспособност на 16.05.2024 г. с медицински протокол на ЛКК № 292, в който е посочено, че лицето е в състояние след фрактура на дясна КС датираща от 6 месеца. Опериран е в болница „Пирогов“, където му е поставена метална остеосинтеза. На 14.05.2024 г. е опериран повторно за екстракция на метала. Оплаква се от ограничени движения, труднослизание и качване по стълбите и намалена опорна стабилност.

По делото са представените следните платежни документи: фактура № [ЕГН]/20.11.2023 г., видно от която ищецът е заплатил сума в размер на 480.00 лева по сметката на отделението по реконструктивна ортопедична хирургия към УМБАЛСМ „Н.И. Пирогов“ за среден остеосинтезен пакет и сет за ортопедична операция; фактура № [ЕГН]/21.11.2023 г., видно от която ищецът е

заплатил 29.00 лева по сметката на отделението по реконструктивна ортопедична хирургия към УМБАЛСМ „Н.И. Пирогов“ потребителска такса; 135.00 лева за ортопедични консумативи и 151.24 лева за инжекционен разтвор „Клексан“ /представени фискални бонове от 21.11.2023 г. на л.18/; фактура № [ЕГН]/16.05.2024 г., видно от която е заплатена сума в размер на 50.00 лева за издаване на болничен лист за Специализирана ЛКК от МЦ „Доверие“, фактура № [ЕГН]/26.06.2024 г., видно от която е заплатена сума в размер на 50.00 лева за издаване на болничен лист за Специализирана ЛКК от МЦ „Доверие“; 100.83 лева за инжекционен разтвор „Клексан“, видно от фискален бон, издаден на 07.12.2023 г.; суми в размер на 29.90 лева, 33.00 лева и 15.00 лева, по представени фискални бонове от 13.05.2024 г., заплатени за преглед, посетителски консуматив и ЕКГ изследване към МЦ „Доверие“. Всичко в общ размер на 1073.97 лева.

С писмо, рег. № 513000-55953/26.07.2024 г. /л.97 от приложението/, началникът на ОЧР – СДВР е уведомил СГС по повод констатиран дисциплярни нарушения от служители на СДВР по време на проведените на 16.11.2023 г. в [населено място] протестни действия срещу ръководството на БФС, организирани във връзка с футболната среща между националните отбори на Република У. и Република България, са образувани дисциплинарни производства по чл.207, ал.1 от ЗМВР срещу четирима служители, приключили с налагане на дисциплинарно наказание „Уволнение“, както и дисциплинарни производства по чл.205, ал.2 от ЗМВР, по които на девет служители са наложени дисциплинарни наказания „Порицание“.

От представения план – разстановка на силите и средствата на МВР, ангажирани с охрана на обществения ред преди, по време и след провеждането на футболната среща между националните отбори на Република У. и Република България и заявления протест с искане за оставка и нов конгрес на БФС /л.101 от приложението/ е видно, че определеният като „Десети оперативен район“ включва охрана на обществения ред на сборния пункт на заявеното протестно мероприятие в района на [улица]между [улица]и [улица], заградения периметър около спортното съоръжение и прилежащото парково пространство, както и външната охрана на НС „В. Л.“. Видно от същия, в Десети оперативен район е назначена Група за оперативно управление и пряко участие в мероприятията в състав: ръководител – комисар К. – зам. началник на ОПП – СДВР, позивна 600, позивна – 34. Позивна -300, позивна-900, позивна-11, всичките към СДВР, както и позивна „П. – 2“ към ЗЖУ – С.. От посоченото в описанието на дейността в Първи оперативен район /л.103/ е видно, че служителите на позивна „П. – 2“ са били ангажирани единствено с охрана на посолството на Република Турция и сградата на Резиденцията на република Турция.

По делото пред СГС е допусната и приета Съдебно-медицинска експертиза, изготвена от вещото лице д-р Ю. Й..

В заключението си, вещото лице е посочило, че в резултата на претърпяното произшествие на 16.11.2023 г., Т. Н. Т. е получил следните травматични увреждания:

- Разкъсно – контузна рана в областта на главата, която реализира медико – биологичен критерий - разстройство на здравето неопсано за живота;
- Счупване на пателата/ капачето на дясната колянна става, която реализира медико-биологичен критерий – трайно затруднение в движението на десния долен крайник за повече от 30 дни.

По отношение на разкъсно-контузната рана на лицето, вещото лице е посочило, че е извършена хирургична обработка и зашиване, а по отношение на счупването на капачето на дясното коляно, на 19.1.2024 г. е било извършено оперативно лечение – извършена кръвна репозиция и остеосинтеза с 2 броя Etibond, след което е поставена ортеза за обездвижване на дясната колянна

става. Посочено е, че ортезата е свалена на 06.01.2024 г. Установено е, че на 13.05.2024 г. ищецът е бил хоспитализиран в Отделени по ортопедия и травматология при МБАЛ „Доверие“, където след съответната предоперативна подготовка и консултации, ищецът е опериран за отстраняване на имплантираните уреди от костта. В заключението е посочено, че при всяка една от хоспитализациите е провеждано медикаментозно лечение с антикоагулант „Клексан“, антибиотици и обезболяващи, а след дехоспитализациите е провеждано амбулаторно лечение с антикоагулант. Към момента на изготвяне на експертизата, вещото лице е установило, че ищецът има фин белег, разположен вертикално в лявата част на челото с дължина около 6 см., а дясната колянна става е със запазен пълен обем на пасивни и активни движения като пателата е с лека деформация по горния външен ръб. Посочено е, че по време на прегледа, ищецът е споделил пред експерта, че изпитва болки в дясното коляно при натоварване и качване по стълби, както и затрудняване при тичане, клякане и ставане.

Настоящата съдебна инстанция кредитира СМЕ като обективна, безпристрастна и отговаряща на поставените задачи.

В производството пред СГС са разпитани свидетелите Д. В. В. и Н. И. И..

Разпитан, св. В. споделя, че познава ищеца над 10 години. Споделя, че на 16.11.2023 г. заедно с ищеца отишли на стадион „Българска армия“, откъдето тръгнали с шествието покрай О. мост, [улица]в посока [улица]. Уточнява, че шествието било протест срещу Б. М. – бивш шеф на БФС. Спомня си, че имало много хора и много полицаи, които били с черни униформи, на които пишело СДВР. Споделя, че в суматохата видял Т. Т. на земята. Много полицаи го удряли с палки. Твърди, че Т. нищо не е направил; За да ги провокира. Тогава били заедно и ищецът бил на около два метра от него. Подчертава, че не е имало никакви провокации. Споделя, че не знае как полицаите си избрали точно Т.. Спомня си, че полицаите били с шлемове, щитове и маски. За ищеца споделя, че бил с много кръв по лицето, от което се изплашил си тръгнал. След това му звънял, но ищецът не му вдигнал.

Разпитан св. И. споделя, че познава ищеца от над 10 години и, че са приятели. Заявява, че не са били заедно на протеста, на който не си спомня датата, но уточнява, че бил срещу бившия шеф на БФС Б. М.. Спомня си, че видял ищеца три дни след протеста – бил доста зле. Спомня си, че имал шевове и шини по краката, както и, че изпитвал болки. Споделя, че ищецът питал защо точно него набили и го описва като неадекватен в онзи момент. Заявява, че след като изписали ищеца от болницата, той се грижел за него. Посещавал го всеки ден, тъй като ищецът живеел сам, майка му била извън България. Спомня си, че му помагал да се придвижи до тоалетната, до банята и му купувал продукти. Спомня си, че ищецът ставал от леглото само с помощ, както и, че носел ортезата около два месеца, през които ползвал и патерици. Споделя, че след първата операция ищецът бил подложен на за отстраняване на импланта. Заявява, че ищецът не е ходел на работа около 6-7 месеца след инцидента. Спомня си, че поведението на ищеца било променено – не искал да излиза, нямал желание да общува с почти никого. Споделя, че ищецът не можел да отиде сам на преглед и се налагало всеки път да го придружава и да го кара с колата. Споделя, че ищецът му се оплаквал от болки в крака година след случилото се, а за въпросната дата знаел от него, че нападателите му били униформени, с маски и от СДВР.

Настоящият съдебен състав кредитира свидетелските показания на двамата свидетели, като безпристрастни и съответстващи на останалите доказателства по делото.

При така установената фактическа обстановка съдът приема от правна страна следното:

Предявените кумулативно съединени искове са процесуално допустими – претендира се обезщетяване на имуществени и неимуществени вреди, за които се твърди, че са

настъпили в резултат на незаконосъобразни действия на полицейски служители към СДВР.

По възражението на ответника за недопустимост на исковете, поради недоказаност на авторството на незаконосъобразните действия, тъй като в охранителната дейност на процесната дата участвали освен служители на СДВР, но и на МВР и ГДЖСОБТ, съдът счита същите за неоснователни, тъй като от план – разстановката на силите и средствата на МВР, ангажирани с охрана на обществения ред преди, по време и след провеждането на футболната среща между националните отбори на Република У. и Република България и заявения протест с искане за оставка и нов конгрес на БФС /л.101 от приложението/ е видно, че определеният като „Десети оперативен район“ включва охрана на обществения ред на сборния пункт на заявеното протестно мероприятие в района на [улица]между [улица]и [улица]/районът на инцидента/, като в този оперативен район е назначена Група за оперативно управление и пряко участие в мероприятията в състав: ръководител – комисар К. – зам. началник на ОПП – СДВР, позивна 600, позивна – 34. Позивна -300, позивна-900, позивна-11, всичките към СДВР, както и позивна „П. – 2“ към ЗЖУ – С.. От план- разстановката безспорно се установява, че единствените служители, извън структурата на СДВР, а именно служителите на позивна „П. – 2“ към ЗЖУ – С. са били ангажирани с охрана на посолството на Република Турция и сградата на Резиденцията на република Турция /л.103/. Следователно, съобразно разпоредбата на чл. 205 от АПК, предявените кумулативно съединени искове са предявени срещу юридическото лице, представлявано от органа, от чийто незаконосъобразни действия се твърди, че са причинени вредите – Столична дирекция на вътрешните работи.

Съгласно чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ държавата и общините отговарят за вредите, причинени на граждани и юридически лица от незаконосъобразни актове, действия или бездействия на техни органи и длъжностни лица при или по повод изпълнение на административна дейност. За да възникне отговорност за дейност на ответника, предвидена в чл.1, ал.1 от ЗОДОВ, следва да са налице трите елемента от правопораждащия я фактически състав: 1. Незаконосъобразно действие или бездействие; 2. неимуществени вреди и 3. пряка причинна връзка между вредите и незаконосъобразното действие или бездействие. Отговорността е безвиновна - съгласно чл.4 от ЗОДОВ държавата дължи обезщетение за всички имуществени и неимуществени вреди, които са пряка и непосредствена последица от увреждането, независимо от това дали са причинени виновно от длъжностното лице.

С аргумент от чл.154, ал.1 от ГПК, вр. чл.144 от АПК в тежест на ищеца е да проведе пълно и главно доказване на всички елементи от фактическия състав на предявения от него иск, а на съда - да приеме за ненастъпили тези правни последици, чийто юридически факт е останал недоказан. Липсата на който и да е от елементите на фактическия състав на предявения иск обуславя неговата неоснователност.

В конкретния случай ищецът претендира обезщетения за неимуществени и имуществени вреди, търпени в периода от 16.11.2023 г. до 26.06.2024 г., както следва:

I. Неимуществени вреди на две основания в общ размер на 60 000.00 лева, ведно със законната лихва, считано от датата на уврежданията - 16.11.2023 г. до окончателното изплащане на сумите, а именно:

– 20 000 лева за причинени болки и страдания от нанесена травма на главата, която с оглед белега на челото му е причинила трайно загрозяване на лицето;

- 40 000 лева за причинените болки и страдания от нанесена травма на десния крак, съпроводена с изключителни болки и страдания, довела до трайна невъзможност на ищеца да се придвижва;

II. Имуществени вреди в размер на 795.24 лева, изменен с протоколно определение от 13.11.2025 г. за сумата от 1073.28 лева, ведно със законните лихви, считано от датата на подаване на иска - 04.12.2023г. до окончателно заплащане на сумата.

По претенциите за неимуществени вреди:

Въз основа на приобщените по делото писмени и гласни доказателства и констатациите на съдебно-медицинска експертиза се установи по категоричен начин, че след 17:00 часа на 16.11.2023 г., ищецът е присъствал на организиран протест на поддръжници на ЦСКА срещу ръководството на Българският футболен съюз, като на кръстовището на [улица]и [улица], същият е бил нападат с палки и ритници от полицейски служители, охраняващи района. Видно от план –разстановката на силите и средствата на МВР районът, в който е бил нападат ищецът е определен като „Десети оперативен район“, охраняван от служители на СДВР. Относно авторството на незаконосъобразните действия, от свидетелските показания на св. В., който е бил заедно с ищеца на процесната дата се установява, че нападателите му били полицаи, с черни униформи, на които пишело СДВР.

Въз основа на обсъдените по-горе писмени и устни доказателства, съдът приема за доказан първия елемент за ангажиране на отговорността на ответника по ЗОДОВ – налице са незаконосъобразни действия на служители на СДВР, изразяващи се в нанесен побой с палки и ритници над ищеца.

От приобщената по делото медицинска документация, както и от заключението на СМЕ, безспорно се доказаха вредите, причинени на ищеца от незаконосъобразните действия на служителите на ответника, а именно:

- По отношение на разкъсно-контузната рана на лицето е установено, че е извършена хирургична обработка и зашиване. В СМЕ е посочено, че белегът е разположен вертикално в лявата част на челото и е с дължина около 6 см., като към датата на прегледа (една година след инцидента) е видим, независимо че е по-фин и би могъл да допринесе за чувство за загрозяване, породено от настъпилата трайна промяна във външния вид на ищеца.

- По отношение травмите на крака, от медицинската документация и от заключението на СМЕ се установи, че вследствие на побоя, ищецът е бил диагностициран със „Счупване на пателата/ капачето на дясната колянна става, което реализира медико-биологичен критерий – трайно затруднение в движението на десния долен крайник за повече от 30 дни. Безспорно установено е също, че на 19.01.2024 г. ищецът е претърпял оперативно лечение – извършена кръвна репозиция и остеосинтеза с 2 броя Etibond, след което е поставена ортеза за обездвижване на дясната колянна става, която е свалена на 06.01.2024 г., а на 13.05.2024 г. ищецът е бил хоспитализиран в Отделени по ортопедия и травматология при МБАЛ „Доверие“, където е опериран за отстраняване на имплантираните уреди от костта. От медицинската документация, приобщена по делото се установи по безспорен начин, че за период надвишаващ 6 месеца ищецът е провеждал медикаментозно лечение с антикоагулант „Клексан“, антибиотици и обезболяващи, а след дехоспитализациите - амбулаторно лечение с антикоагулант, като през целия период е бил неработоспособен. От свидетелските показания на св. И. се установи, че ищецът не можел да се обслужва сам, поради което се налагало да го

посещава всеки ден, за да му помага да се придвижи до тоалетната, до банята и му купувал продукти. Установява се също и, че ищецът ставал от леглото само с помощ, тъй като носел ортезата около два месеца, през които ползвал и патерици. Съдът приема за доказани твърденията в исковата молба интензивни болки и страдания през целия исков период от нанесената на ищеца травма на пателата до 26.06.2024 г. Видно от приложената медицинска документация, ищецът е приемал болкоуспокояващи през целия над шест месечен период, през който е претърпял две операции – първата за поставяне на имплант, а втората за неговото отстраняване, които със сигурност са причинили болки и страдания в обема и интензитета на твърденията. Не на последно място, съдът съобразява състоянието на ищеца и към момента на прегледа за целите на допуснатата в съдебното производство пред СГС СМЕ, по време на който същият е споделил с вещото лице, че все още изпитва болки в дясното коляно при натоварване и качване по стълби, както и затрудняване при тичане, клякане и ставане.

С оглед на гореизложеното, по отношение на неимуществените вреди, съдът приема, че е налице и третият елемент за ангажиране на отговорността на ответника, а именно безспорно се доказва причинно-следствената връзка между незаконосъобразните действия на служителите на СДВР и вредите по двата пункта от исковата претенция за обезщетение на неимуществени вреди.

По втората искова претенция - претърпените имуществени вреди в размер на 1073.28 лева, съдът счита следното:

Както беше посочено по-горе, въз основа на приобщените и обсъдени писмени и устни доказателства, съдът приема за доказан първият елемент за ангажиране на отговорността на ответника - установените незаконосъобразни действия на служители на СДВР, изразяващи се в нанесен побой над ищеца и причиняване на две телесни повреди – лека и средна, съгласно легалните определения в НК.

Въз основа на медицинската документация, безспорно се установи нуждата от оперативно лечение на долния десен крайник на ищеца, за което същият е имал разходи освен за операцията, но и за лечението, продължило през целия исков период. От приобщените по делото платежни документи се установи по безспорен начин, че ищецът е извършил разходи, свързани с лечението на счупената капачка на дясното коляно в общ размер на 1073.97 лева, както следва: по фактура № [ЕГН]/20.11.2023 г., видно от която ищецът е заплатил сума в размер на 480.00 лева по сметката на отделението по реконструктивна ортопедична хирургия към УМБАЛСМ „Н.И. Пирогов“ за среден остеосинтезен пакет и сет за ортопедична операция; фактура № [ЕГН]/21.11.2023 г., видно от която ищецът е заплатил 29.00 лева по сметката на отделението по реконструктивна ортопедична хирургия към УМБАЛСМ „Н.И. Пирогов“ потребителска такса; 135.00 лева за ортопедични консумативи и 151.24 лева за инжекционен разтвор „Клексан“ /представени фискални бонове от 21.11.2023 г. на л.18/; фактура № [ЕГН]/16.05.2024 г., видно от която е заплатена сума в размер на 50.00 лева за издаване на болничен лист за Специализирана ЛКК от МЦ „Доверие“, фактура № [ЕГН]/26.06.2024 г., видно от която е заплатена сума в размер на 50.00 лева за издаване на болничен лист за Специализирана ЛКК от МЦ „Доверие“; 100.83 лева за инжекционен разтвор „Клексан“, видно от фискален бон, издаден на 07.12.2023 г.; суми в размер на 29.90 лева, 33.00 лева и 15.00 лева, по представени фискални бонове от 13.05.2024 г., заплатени за преглед, посетителски консуматив и ЕКГ изследване към МЦ „Доверие“.

Горните разходи представляват имуществени вреди, които безспорно са настъпили

вследствие на незаконосъобразните действия на служителите на ответника, поради което съдът приема, че са налице вторият и третият елемент за ангажиране на отговорността на ответника по ЗОДОВ по тази искова претенция.

С оглед на гореизложеното съдът приема, че от служителите на ответника са извършени незаконосъобразни действия, изразяващи се в нанесен побой над ищеца, с които са му причинени разкъсно – контузна рана на челото и счупване на пателата на десния долен крайник, довели до трайни болки и страдания /физически и психически/ – представляващи неимуществени вреди, както и имуществени вреди, свързани с направените разходи по лечението на счупената пателата, за които са представени писмени доказателства. В хода на настоящото производство не бяха ангажирани доказателства от ответника, които да сочат на наличие на някоя от предпоставките за използване на физическа сила при изпълнение на служебните задължения на полицейския орган, както и че това е било абсолютно необходимо. Липсват и доказателства, от които да следва, че на мястото на побоя са били служители от структура, различна от описаната в план-разстановката – СДВР. Ето защо следва да се приеме, че по двата пункта на първата претенция, както и по втората претенция се установява наличието на предпоставките за ангажиране на отговорността на ответника по чл. 1, ал. 1 ЗОДОВ, поради което разглежданите кумулативно съединени искове, а именно – незаконосъобразните действия на полицейски служители на СДВР, в резултат на което ищецът е претърпял неимуществени и имуществени вреди – физически болки, страдания, притеснения, невъзможност да се грижи за себе си и да изпълнява служебните си задължения, както и възникналите разходи свързани с лечението му са основателни и следва да бъдат уважени.

За пълнота, съдът обръща внимание, че държавните органи следва да осъществяват възложената им компетентност винаги въз основа на закона и в пределите, очертани в закона, като този императив не може да бъде дерогирани от други съображения, дори и такива свързани с противоправността на поведението на трети лица, какъвто не е настоящият случай.

По отношение на размера на претендираните обезщетения, съдът счита следното:

Неимуществените вреди, претърпени от ищеца, подлежат на репарирание по критерия на чл. 52 от Закона за задълженията и договорите (ЗЗД) - по справедливост. Справедливостта по смисъла на чл. 52 ЗЗД не е абстрактно понятие, а се извежда от преценката на конкретните обстоятелства, които носят обективни характеристики - характер и степен на увреждане, начин и обстоятелства, при които е получено, последици, продължителност и степен на интензитет, възраст на увредения, обществено и социално положение, за да се намери паричният еквивалент на необходимото и дължимо обезщетение.

Като база за определяне паричния еквивалент на неимуществените вреди следва да служат още икономическият растеж, стандартът на живот и среднестатистическите показатели за доходите и покупателните възможности в страната към датата на увреждането, както и обстоятелството, че осъждането само по себе си също има ефект на репарация. От друга страна размерът на обезщетението обаче не следва да бъде и източник на обогатяване за пострадалия. От значение е и създаденият от съдебната практика ориентир, относим към аналогични случаи, тъй като в сферата на нематериалните ценности равенството в обществото намира най-чист израз, а "справедливостта" до голяма степен е изпълнена с морално съдържание и отразява

обществената оценка на засегнатите нематериални вреди.

Съдът, съобразно горните критерии и като взе предвид, че се касае за личност с гражданска позиция, съобрази периодът на интензивни страданията (над 6 месеца), естеството на засегнатите блага (здравето, човешкото достойнство, физически и психически дискомфорт, чувството на унижение и срам от невъзможността да се грижи физически и финансово за себе си), съдът намира, че за обезщетяване на претърпените от ищеца неимуществени вреди е необходима и достатъчна сумата в общ размер на 30 000 лева, като по първия пункт от исковата претенция - за причинени болки и страдания от нанесена травма на главата, съдът съобрази породилото се у ищеца усещане за загрозяване, но и мнението на вещото лице, според което белегът е видим, но не води до обезобразяване, поради което счита за достатъчна сума в размер на 10 000 лева, а по втория пункт от исковата претенция - за причинените болки и страдания от нанесена травма на десния крак, съпроводена с изключителни болки и страдания, довела до трайна невъзможност на ищеца да се придвижва, с оглед естеството на увредата и интензитета на страданията, описани в исковата молба – сума в размер на 20 000 лева. В останалата част, над сумата от 30 000 лева и до пълния претендиран размер на обезщетението за неимуществени вреди в размер на 60 000 лева, исковата претенция следва да се отхвърли като неоснователна и недоказана.

По иска за обезщетение за имуществени вреди, въз основа на приетите по делото платежни документи, съдът счита за доказана сумата в размер на 1073.97 лева, но следва да се съобрази с претендираната от ищеца сума в размер на 1073.28 лева, която не надвишава установената от съда, с оглед на което следва да уважи същата като основателна и доказана в пълен размер.

Посочените суми за неимуществени вреди следва да се присъдят заедно с обезщетение за забава в размер на законната лихва, считано от 16.11.2023 г. (моментът на преустановяване на незаконосъобразните действия) до окончателното изплащане на задължението, а за имуществените вреди, от момента на подаване на исковата молба - 04.12.2023 г. до пълното изплащане на вземането, по аргумент от Тълкувателно решение № 3 от 22.04.2005 г. на ВКС, постановено по тълк. д. № 3 / 2004 г. на ОСГК.

При този изход на спора и на основание чл. 10, ал. 1 ЗОДОВ, на ищеца следва да се присъдят разноски по делото в общ размер на размер на 2821.70 лв., в това число адвокатско възнаграждение по чл.38, ал.2 във вр. с чл.1, т.2 от Закона за адвокатурата във връзка с чл.7, ал.2, т.4 от Наредба № 1/2004 г. за възнаграждения за адвокатска работа и платена държавна такса, съобразно уважената част от исковите претенции.

На основание чл.10, ал.4 от ЗОДОВ, ищецът следва да заплати на ответника разноски за юрисконсултско възнаграждение по чл.24 от Наредбата за заплащане на правна помощ в размер на 63.00 лева, изчислено съобразно отхвърлената част на исковите претенции.

Така мотивиран, Административен съд София – град, I отделение, 21-ви състав,

Р Е Ш И:

ОСЪЖДА Столична дирекция на вътрешните работи при МВР да заплати на Т. Н. Т., ЕГН [ЕГН], обезщетение за неимуществени вреди в размер на 10 000.00 /десет хиляди/ лева за причинени болки и страдания от нанесена травма на главата и 20 000.00 /двадесет хиляди/ лева за причинените болки и страдания от нанесена травма на десния крак, съпроводена с изключителни болки и страдания, довела до трайна невъзможност на

ищеца да се придвижва, ведно със законните лихви от 16.11.2023 г. (моментът на преустановяване на незаконосъобразните действия) до окончателното изплащане на задължението), като отхвърля иска за заплащане на обезщетение над сумата по двата пункта в общ размер на 30 000.00 /тридесет хиляди/ лева до пълния размер на претендираното обезщетение.

ОСЪЖДА Столична дирекция на вътрешните работи при МВР да заплати на Т. Н. Т., ЕГН [ЕГН], обезщетение за имуществени вреди в размер на 1073.28 лева /хиляда седемдесет и три лева и двадесет и осем ст./, представляващи сторените от ищеца разходи, свързани с лечението на счупената капачка на дясното му коляно, ведно със законната лихва от момента на подаване на исковата молба - 04.12.2023 г. до пълното изплащане на вземането.

ОСЪЖДА Столична дирекция на вътрешните работи при МВР да заплати на Т. Н. Т., ЕГН [ЕГН], 2821.70 лева /две хиляди осемстотин двадесет и един лева и седемдесет ст./, представляващи разноски по делото за заплатени адвокатско възнаграждение и държавна такса, съобразно уважената част от исковите.

ОСЪЖДА Т. Н. Т., ЕГН [ЕГН], да заплати на Столична дирекция на вътрешните работи при МВР сума в размер на 63.00 /шестдесет и три/ лева, представляваща разноски за юрисконсултско възнаграждение, изчислени съобразно отхвърлената част от исковите претенции.

Решението подлежи на обжалван пред Върховен административен съд на Република България в 14 дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: